

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БЕРДЯНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

ЗАТВЕРДЖЕНО

Рішення вченої ради
Бердянського державного
педагогічного університету

від «31» серпня 2017 року
(протокол № 1)

Філософія

**ПРОГРАМА
обов'язкової навчальної дисципліни
підготовки бакалаврів
спеціальності 014 Середня освіта (Здоров'я людини)**

**Бердянськ
2017 рік**

РОЗРОБНИКИ ПРОГРАМИ:

1. Захарченко Таїса Костянтинівна к.і.н., доцент кафедри історії та філософії

Обговорено та рекомендовано методичною радою Бердянського державного педагогічного університету “16” червня 2017 року, протокол № 8.

ВСТУП

Програма обов'язкової навчальної дисципліни «Філософія» складена відповідно до освітньо-професійної програми Здоров'я людини. Фізична реабілітація підготовки фахівців освітнього ступеня бакалавр, галузі знань 01 Освіта/Педагогіка, спеціальності 014 Середня освіта (Здоров'я людини).

Предметом вивчення філософії є найбільш загальні закони розвитку природи, суспільства та свідомості.

Міждисциплінарні зв'язки: курс є частиною циклу суспільно-гуманітарних дисциплін, завдання яких - загальнокультурна та світоглядна підготовка спеціалістів. У процесі викладання філософії використовуються знання студентів, отримані в середній школі та знання світоглядних дисциплін, отримані на 1 курсі. Курс «Філософія» пов'язаний з багатьма дисциплінами, такими як:

1. Основи суспільствознавства.
2. Етика
3. Естетика
4. Культурологія
5. Релігієзнавство
6. Формальна логіка.
7. Загальна історія.
8. Історія України.
9. Шкільні курси загальноосвітніх дисциплін

1. Мета та завдання навчальної дисципліни

1.1. Мета курсу: поглиблювати наявний стан світоглядної культури і навичок абстрактного мислення.

Формування і розвиток сучасної світоглядно-методологічної парадигми студентської молоді неможливе без філософії як теоретичної основи світобачення та певного методу відношення до світу. Філософська культура студента зумовлює як адекватне сприйняття ним навчального матеріалу практично всіх наук, так і виступає передумовою його формування як особистості. Філософська підготовка студентства зумовлює також ефективність виховної роботи, оскільки підвищує загальну культуру мислення, вміння раціонально відібрати з потоку наукової інформації необхідний матеріал. Оволодіння філософією сприяє становленню самосвідомості, інтелектуальному розвитку, вмінню знаходити оптимальний вихід з ціннісно-кризових ситуацій.

1.2.Основними завданнями дисципліни “Філософія” є :

- 1.Опанувати філософію як специфічну форму людського знання, що є водночас

наукою та формою суспільної свідомості, розкрити специфіку і значення філософії як науки;

2. Вивчити основні філософські закони, що є універсальними законами розвитку природи, суспільства, індивіда.

3. Оволодіти основами теорії аргументації та доказу.

4. Зрозуміти взаємозв'язок філософії та релігії, їх історичний взаємовплив.

5. Засвоїти основні сучасні світоглядні парадигми, вміти критично ставитись до них.

6. Ознайомитися з основними проблемами аксіології, в тому числі і в контексті пошуків сенсу життя.

1.3. Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студенти повинні набути таких компетентостей:

ЗК 2. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій.

ЗК 9. Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів).

Та демонструвати такі результати навчання:

ПРН 21. Зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій.

ПРН 8. Уміти цінувати різноманіття та мультикультурність, керуватися в педагогічній діяльності етичними нормами, принципами толерантності, діалогу й співробітництва.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 3 кредити ЕКТС/ 90 годин.

2. Інформаційний обсяг навчальної дисципліни

Тема 1. Виникнення філософії

Світогляд. Структура світогляду. Історичні типи світогляду. (міфологія, релігія, філософія як наука.)

Предмет і природа філософського знання. Філософія як специфічний тип знання. Структура філософського знання. Методологія і функції філософії. Еволюція предмету філософії. Теоретичне і духовно-практичне значення філософії. Основне питання філософії. Різновиди ідеалізму. Історичні форми матеріалізму. Поняття вульгарного матеріалізму. Проблема пізнаванності світу. Гносеологічний оптимізм та агностицизм.

Тема 2 . Проблема методу в філософії

Поняття методу в філософії. Метафізика і діалектика. Поняття діалектики. Діалектика як специфічний метод пізнання і відтворення дійсності. Об'єктивна та суб'єктивна діалектика. Тотожність та відмінність. Протилежність та суперечність. Закони діалектики. Закон та закономірність. Формування діалектичних ідей в античному світі. Діалектика і софістика. Суперечність. Метафізика як вчення про найбільш загальні основи буття.

Тема 3. Основні поняття та ідеї гносеології

Загальні уявлення про теорію пізнання, її предмет і метод. Поняття “знання” і “пізнання”. Багатоманітність форм пізнання. Поняття “гносеологія” (“епістемологія”). Становлення гносеології в історії філософії та її місце в системі філософського знання. Діалектика як теорія пізнання. Об'єкт, суб'єкт і джерела пізнання. Специфіка агностицизму і скептицизму. Чуттєве і раціональне пізнання. Сенсуалізм і раціоналізм. Проблема розуміння в пізнанні. Основні форми чуттєвого і раціонального пізнання. Розуміння як засіб пізнання. Феномен ірраціональності.

Мислення і досвід. Суперечності мислення та їх джерела. Проблема істини та її критеріїв. Істина: об'єктивна, абсолютна й відносна. Діалектика істинності та заблудження. Мислення і мова. Штучні мови та їх роль в сучасній науці. Чи може мислити машина? Наукове знання, його мова та особливості. Ідея та форми її реалізації.

Тема 4. Філософія стародавньої Індії та Китаю

Виникнення індійської філософії. Ортодоксальні ведичні філософські системи: веданта, міманса, ньяя, вайшешика, санкх'я, йога. Неортодоксальні школи адживіки і чарвака-локаятиків. Ядричха-вада і свабхава-вада про випадковий збіг обставин та строгу внутрішню закономірність. Основні категорії індійської філософії.

Священні книги китайської освіченості. Онтологія даосизму. «Даодецзин». Конфуціанство. Мен-цзи. Лунь-Юй. Принцип «віправлення імен». Мо - цзи. Легізм законників філософської школи фа-цзя.

Тема 5. Антична філософія

Гноми «7 мудреців». Пошук першооснови світу в ранніх філософських системах. Мілетська натурфілософія: Фалес, Анаксімандр і Анаксімен. Діалектика Геракліта. Метафізика елеатів. Досократики: магія чисел Піфагора, "стихії" Емпедокла, "нус" Анаксагора. Етичний релятивізм софістики. Даймоніон і маєвтика Сократа. Автаркія кініків і гедонізм кіренайків. Атомізм Левкіппа-Демокріта, Лукреція Кара, Епікура. "Ейдоси" і абсолютний ідеалізм Платона. Неоплатонізм. Енциклопедизм Арістотеля і його вплив на розвиток філософської думки. "Атараксія" скептиків. Фаталізм стойків.

Тема 6. Середньовічна філософія . Філософія відродження

Специфіка філософських вимірів світу в Середні віки. Проблема доказу буття Бога. Апологетика. Патристика. Схоластика. Суперечка номіналістів і реалістів про

універсалії. Пояснення теодицеї. П'єр Абеляр. Ерігена. Дунс Скотт. Вільгельм Оккам. Ансельм Кентерберійський. Августин Блаженний. Фома Аквінський.

Поняття гуманізму. Антропоцентризм як основна світоглядна парадигма. Філософія гуманізму. Натурфілософія нового природознавства. Пантеїзм Джордано Бруно. Філософія політики: ідеологія централізованої держави і теорія природного права. Утопічний соціалізм.

Тема 7. Енциклопедична філософія просвітництва

Енциклопедична філософія Просвітництва: Д.Дідро, Д.Толанд, П.Гассенді, П.Бейль, Вольтер, Кондільяк, Гельвецій, Ламетрі, Гольбах, Географічний детермінізм Ш.Монтеск'є. Проблема походження держави в філософії Ж.-Ж.Руссо. Метафізичний матеріалізм та атеїзм.

Тема 8. Німецька класична філософія. Марксистська філософія.

Трансцендентальний ідеалізм. І.Канта. Діалектика Фіхте і Шеллінга. Суперечність методу і системи в "абсолютному діалектичному ідеалізмі" Георга Вільгельма Фрідріха Гегеля. Антропологічний матеріалізм Л.Фейербаха.

Марксизм-ленінізм: філософія з позицій гегемонії пролетаріату. Діалектичний та історичний матеріалізм. Матеріалістична діалектика. Політична економія. Науковий соціалізм і комунізм. Діалектика природи. Ленінізм.

Тема 9 . Вітчизняна філософія. Філософія в Росії (кін. XIX- поч. XX ст.)

Міфологія давніх українців. Духовні витоки української філософської культури. Філософська думка в Україні після розпаду Київської Русі. Розвиток філософських ідей в Україні у ХVІІІ-ХІХ ст. Г.С. Сковорода. Києво-Могилянська академія. "Філософія серця" П. Юркевича. Т. Шевченко, І. Франко.

Богопошувачі: О.М. Бердяєв, Л.І. Шестов, В.С. Соловйов, П. Флоренский, Г. Шпет. Ідея соборності. Антропоцентричність російської філософії. Революційні демократи: Герцен, Чернишевський, Добролюбов. Символізм А.Ф. Лосєва.

Тема 10. Позитивізм

Позитивізм: виникнення, сутність та етапи розвитку. Огюст Конт про обґрунтування методу позитивного мислення. Філософія махізму. Принцип економії мислення. Постпозитивізм і неопозитивізм. Практична філософія: прагматизм і інструменталізм. Філософія науки: структуралізм. Критична теорія.

Тема 11. Теорія психоаналізу

Теорія психоаналізу. Структура психіки з точки зору З. Фрейда. Поняття сублімації. Комплекси Едіпа і Електри. Теорія архетипів К. Юнга. Колективне підсвідоме. Релігія як колективний невроз людства. Філософія психологізму: фрейдизм, біхевіоризм, неофрейдизм.

Тема 12. Філософська герменевтика. Екзистенціалізм

Герменевтика як метод суспільних наук. Поняття “тлумачення”. Мова як конкретне втілення реальності. Феноменологія Е. Гуссерля. Проблема розуміння в творах Г.Г. Гадамера, Дільтея, Шлейєрманхера. "Філософія життя": Ф. Ніцше.

Екзистенціалізм: М. Хайдеггер, К. Ясперс, А. Камю, Ж.-П. Сартр, Г. Марсель, М.О. Бердяєв, М. Бубер. Поняття пограничної ситуації. Непізнаванність екзистенції.

Тема 13. Філософські основи вчення про цінності

Аксіологія як галузь філософського знання. Поняття і основні ідеї аксіології. Поняття цінності і ціннісних орієнтацій. Формування теорії цінностей в історії філософії. Феномени загальнолюдських цінностей та шлях до них. Кризова ситуація як ситуація зміни ціннісних орієнтирів. Сучасні концепції цінностей. Людина, особистість як найвища цінність буття. Гуманізм і проблеми розвитку особистості. Діалектика потреб, інтересів та цінностей. Проблема формування оптимальних потреб, інтересів та цінностей.

Тема 14. Антропологія: людина у філософському вимірі

Поняття філософської антропології. Проблема людини і світу в історії філософії. Сучасні системи філософської антропології. Проблема сутності людини, розвиток уявлень про неї в історії філософії. Проблема сенсу життя. Суспільство і особистість. Принцип діяльності. Загальні форми людського освоєння дійсності. Проблема відчуження людини в сучасному світі.

3. Рекомендована література

Основна література

1. Антология мировой философии: В 4 т.-М., 1971;
2. Булатов М. О. Філософський словник.-К.: Стилос, 2009.-574 с.
3. Введение в философию. В 2 ч./Под ред. Фролова И.Т. - М.,1990;
4. Воронюк, О.Л. Філософія: підручник для ст-ів вищих навч. закладів / О Л Воронюк. — 2-е видання. — К.: Медицина, 2015. — 224 с.: іл.
5. Історія філософії. (А.К.Бичко, І.В.Бичко, В.Г.Табачковський) К.: Либідь, 2001
6. Кремінь В.Г. Філософія: мислителі, ідеї, концепції: підручник / В.Г. Кремінь, В.В. Ільїн. – К. : Книга, 2005. – 528 с.
7. Кислюк К. В. Філософія. Модульний курс: навч. посіб. для студентів / К. В. Кислюк. – Х., 2009. – 416 с.
8. Философский энциклопедический словарь /Редкол.: С.С.Аверинцев, Л.Ф.Ильичев и др. 2-е изд.-М., 1989.
1. Філософія як історія філософії: Підручник./ За ред. Ярошовця В.І. – Київ.: Центр

учбової літератури, 2010.

2. Філософія, логіка, філософія освіти: кредитно-модульний курс / за ред. Р.О. Додонова, Л.І. Мозгового. — К.: Центр учебової літератури, 2014. — 512 с.: іл.
3. Філософія: Навч. – методичний посібник / За ред. Маленкова та ін. – Х. : «Одісей», 2004.
4. Філософія: підручник / За ред. Г.А.Заїченко та ін.-К, 1995;
5. Філософія: підручник / За ред. М.І Горлача .- Харків, 2000.
6. Філософський словник / За ред. В.І.Шинкарука.-2 вид., перероб. і доп.-К., 1986.
7. Філософія: від витоків до сьогодення: хрестоматія / За ред.. Л. В. Губерського. – К.: Знання, 2012. – 621 с.

Допоміжна література

1. Андрушенко В.П., Михальченко М.І. Сучасна соціальна філософія: Курс лекцій. – К, 1996;
2. Аристотель. Соч. В 4 т. М., 1975. Т.1.;
3. Вернадский В.И. Научная мысль как планетарное явление. Несколько слов о ноосфере //Философские мысли натуралиста. - М., 1988;
4. Гегель Г.В.Ф Феноменология духа. //Соч.,М.,1959.-Т.4;
5. Гегель Г.В.Ф. Энциклопедия философских наук, Т.1-3. М., 1974-1977;
6. Горський В.С. Історія української філософії: Курс лекцій. – К., 1996;
7. Гуревич А. Я. Категории средневековой культуры. М.,1984;
8. Ж.П.Сартр. Эзистенциализм – это гуманизм // Сумерки богов.-М., 1989.
9. История философии в кратком изложении. М.: Мысль, 1991;
10. Камю А. Миф о сизифе. Ессе об абсурде. // Сумерки богов.-М., 1989.
11. Кант И. Критика чистого разума //Соч.-М.,1964.-Т.3;
12. Кант И. Трактаты и письма. М., 1980;
13. Кисляков В.П. Вступ до філософії науки:навчальний посібник.За наук.ред.О.М.Дубового.-Миколаїв:Видавництво НУК, 2011.
14. Ламетри Ж. Человек-машина. Соч. М., 1976;
15. Огородник I.В., Русин М.Ю. Українська філософія в іменах: Навч. пос. /За ред. М.Ф.Тарасенка. – К., 1997;
16. Степин В.С.Философия науки.Общие проблемы. М.:Гардарики,2006.
17. Фейербах. Основы философии будущего. // Избр. филос. произведения.- М.,1955.-Т.2;
18. Шеллинг Ф.В.Й. Система трансцендентального идеализма. //Соч.-М.,1987.-Т.1;
19. Юркевич П. Вибране. – К., 1993.

15. Інформаційні ресурси

1. Філософія - Петрушенко В.Л.- <http://westudents.com.ua/knigi/627-filosofya-petrushenko-vl.html>
2. Бичко. I.В. Філософія Підручник. - 2-ге вид., стереотип. – К.: Либідь, 2002, - 408с. http://vtec.vn.ua/sites/default/files/page/files/osnovi_filosofskikh_znan.pdf

3. Буслинський В.А.Основи філософських знань Підручник . З-ге вид., стереотип. – К.: Львів. – «Новий світ», 2006, -352с.
http://vtec.vn.ua/sites/default/files/page/files/osnovi_filosofskikh_znan.pdf
4. Горський В.С. Історія української філософії: Підручник. – К.: Либідь, 2004. – 488с.
http://vtec.vn.ua/sites/default/files/page/files/osnovi_filosofskikh_znan.pdf
5. Губерський Л.В., Філософія: Навч. посіб. /. – 6-те вид., випр.. і доп. – К.: Вікар, 2006. – 455с.-- http://vtec.vn.ua/sites/default/files/page/files/osnovi_filosofskikh_znan.pdf
6. В. Г. Кремень. Філософія: мислителі, ідеї, концепції: Підручник / В. Г. Кремень, В. В. Ільїн. - К.: Книга, 2005. - 528 с.- <http://studentbooks.com.ua/content/view/1356/1/>
7. Больнов О. Ф. Філософська антропологія та її методичні принципи //Сучасна зарубіжна філософія. Течії і напрямки. Хрестоматія: навчальний посібник-
<http://www.philsci.univ.kiev.ua/biblio/Bevzenko/index.html>
8. Библер В. С.Что есть философия?!--
<http://www.philsci.univ.kiev.ua/biblio/Bevzenko/index.html>
9. Гадамер Х.-Г.Істина і метод. Основи філософської герменевтики /Читанка з історії філософії. Книга 6. Зарубіжна філософія ХХ ст.
<http://philosophy.allru.net/pervo.html><http://www.philsci.univ.kiev.ua/biblio/Bevzenko/index.html>
10. Вильгельм Дильтей. //Философия науки. Хрестоматия. <http://fictionbook.ru/>

<http://hyperlib.libfl.ru/rubr.php?term=Культурология>

<http://bookz.ru/>

http://krotov.info/spravki/help/alfabet/01_a_im.html

<http://e-lib.info/book.php?id=1138826376&s=1>

http://www.gumer.info/bibliotek_Buks/Culture/INDEX_CULTUR.php

4. Методи навчання:

1) За джерелами передачі й характером сприйняття інформації : Словесні, наочні, практичні.

1.1. Словесні: пояснення, розповідь, лекція, бесіда (вступна, бесіда-повідомлення, бесіда-повторення, репродуктивна, евристична, катехізисна).

1.2. Наочні: ілюстрування, демонстрування, самостійне спостереження.

2) За основними дидактичними завданнями, які необхідно вирішувати на конкретному етапі навчання: методи оволодіння знаннями, формування умінь і навичок, застосування отриманих знань, умінь і навичок.

3) За характером пізнавальної діяльності: пояснюально-ілюстративні, репродуктивні, проблемного викладу, частково-пошукові, дослідницькі.

4.2. метод пізнавальних ігор – моделювання життєвих ситуацій, що викликають інтерес до навчальних предметів;

4.4. метод створення ситуації новизни навчального матеріалу;

4.5. метод опори на життєвий досвід здобувачів.

4) Методи контролю і самоконтролю у навчанні:

5.1. метод усного контролю: основне запитання, додаткові, допоміжні; запитання у вигляді проблеми; індивідуальне, фронтальне опитування і комбіноване;

5.2 метод тестового контролю;

5) Бінарні методи:

Методи викладання: інформаційно-повідомляючий; інструктивно-практичний; пояснювальний.

Методи навчання: виконавчий; репродуктивний (відтворюючий); продуктивно-практичний; частково-пошуковий.

5. Форма підсумкового контролю успішності навчання : іспит.

6. Система оцінювання

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка за національною шкалою		Оцінка шкалою ЄКТС
	Для підсумкового семестрового контролю, що включає екзамен, курсову роботу, практику	Для підсумкового семестрового контролю, що включає залік	
90-100	відмінно	зараховано	A (відмінно)
65-89	добре		BC (добре)
50-64	задовільно		DE (задовільно)
35-49	незадовільно	не зараховано	FX (незадовільно) з можливістю повторного складання
1-34	незадовільно		F (незадовільно) з обов'язковим повторним вивченням дисципліни